

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)
z 28. novembra 2006 *

Vo veci C-413/04,

ktorej predmetom je žaloba o neplatnosť podľa článku 230 ES, podaná 23. septembra 2004,

Európsky parlament, v zastúpení: A. Baas a U. Rösslein, splnomocnení zástupcovia,
s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobca,

ktorého v konaní podporuje:

Komisia Európskych spoločností, v zastúpení: J. Sack a P. Van Nuffel,
splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

vedľajší účastník konania,

* Jazyk konania: francúzština.

proti

Rade Európskej únie, v zastúpení: A. Lopes Sabino a M. Bishop, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorú v konaní podporujú:

Estónska republika, v zastúpení: L. Uibo, splnomocnený zástupca,

Poľská republika, v zastúpení: M. Węglarz, ako aj T. Nowakowski a T. Krawczyk, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastníci konania,

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda V. Skouris, predsedovia komôr C. W. A. Timmermans, A. Rosas, K. Lenaerts, R. Schintgen, P. Kūris a E. Juhász, sudcovia K. Schiemann (spravodajca), J. Makarczyk, G. Arestis, A. Borg Barthet, A. Ó Caoimh a L. Bay Larsen,

generálny advokát: L. A. Geelhoed,
tajomník: L. Hewlett, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 15. marca 2006,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 1. júna 2006,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Vo svojom návrhu žiada Európsky parlament zrušenie smernice Rady 2004/85/ES z 28. júna 2004, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/54/ES, pokiaľ ide o uplatňovanie určitých ustanovení v Estónsku (Ú. v. EÚ L 236, s. 10, ďalej len „napadnutá smernica“).

- 2 Smernica Európskeho parlamentu a Rady 96/92/ES z 19. decembra 1996 o spoločnej právnej úprave vnútorného trhu s elektrickou energiou (Ú. v. ES L 27, 1997, s. 20; Mim. vyd. 12/002, s. 3) nadobudla účinnosť 19. februára 1997. Do vnútroštátneho práva sa mala prebrať najneskôr do 19. februára 1999.

- 3 Zmluva o pristúpení k Európskej únii desiatich nových členských štátov, medzi nimi Estónskej republiky, bola podpísaná 16. apríla 2003 (Ú. v. EÚ L 236, 2003, s. 17, ďalej len „zmluva o pristúpení z roku 2003“). Ako vyplýva z článku 1 ods. 2 tejto zmluvy, podmienky tohto pristúpenia a úpravy zmlúv, na ktorých je založená Európska únia, nevyhnutné so zreteľom na toto pristúpenie, sú stanovené v akte, ktorý je pripojený k tejto zmluve (ďalej len „akt o pristúpení z roku 2003“).

- 4 Príloha VI k aktu o pristúpení z roku 2003 stanovuje v prospech Estónskej republiky prechodné ustanovenia týkajúce sa najmä uplatňovania smernice 96/92.

- 5 Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/54/ES z 26. júna 2003 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrickou energiou a o zrušení smernice 96/92 (Ú. v. EÚ L 176, s. 37; Mim. vyd. 12/002, s. 211) bola prijatá na základe článku 47 ods. 2 ES a článkov 55 ES a 95 ES.

- 6 Aby sa, pokiaľ ide o Estónsku republiku, prechodne oddialilo uplatňovanie niektorých ustanovení smernice 2003/54, prijala Rada Európskej únie napadnutú smernicu. Túto smernicu prijala na základe článku 57 aktu o pristúpení z roku 2003.

- 7 Na podporu svojej žaloby Európsky parlament uvádza, že na jednej strane napadnutá smernica nemohla byť platne prijatá na základe uvedeného článku 57 a na druhej strane, že smernica porušuje povinnosť odôvodnenia predpísanú článkom 253 ES.

- 8 Uzneseniami z 21. decembra 2004 a 9. marca 2005 predseda Súdneho dvora vyhovel návrhom Komisie Európskych spoločenstiev, Estónskej republiky a Poľskej republiky na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu, v prípade Komisie, Parlamentu a v prípade oboch uvedených členských štátov, Rady.

Právny rámec

Zmluva o pristúpení z roku 2003

- 9 Článok 2 ods. 2 a 3 zmluvy o pristúpení z roku 2003 stanovuje:

„2. Táto zmluva nadobudne platnosť 1. mája 2004...

3. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia odseku 2, sú orgány únie oprávnené prijať pred pristúpením opatrenia uvedené v článku 6 odseku 2 druhom pododseku, [článku 6] odseku 6 druhom... pododseku,... v článkoch 38, 39, 41, 42 a 55 až 57 aktu o pristúpení, v prílohách III až XIV k tomuto aktu,... . Tieto opatrenia nadobudnú platnosť a účinnosť iba za podmienky a ku dňu nadobudnutia platnosti tejto zmluvy.“

- 10 Článok 20 aktu o pristúpení z roku 2003 stanovuje:

„Akty uvedené v prílohe II k tomuto aktu sa upravujú tak, ako je uvedené v tejto prílohe.“

11 Podľa článku 21 toho istého aktu:

„Úpravy aktov uvedených v prílohe III k tomuto aktu, ktoré sú nevyhnutné v dôsledku pristúpenia, sa vypracujú v súlade s usmerneniami ustanovenými v tejto prílohe a v súlade s postupom a za podmienok ustanovených v článku 57.“

12 Článok 24 uvedeného aktu stanovuje:

„Opatrenia uvedené v prílohách V, VI, VII, VIII, IX, X, XI, XII, XIII a XIV k tomuto aktu sa budú vo vzťahu k novým členským štátom uplatňovať za podmienok stanovených v týchto prílohách.“

13 Článok 55 aktu o pristúpení z roku 2003 stanovuje:

„Na riadne odôvodnenú žiadosť jedného z nových členských štátov môže Rada na návrh Komisie pred 1. májom 2004 jednomyseľne prijať opatrenia zahŕňajúce dočasné výnimky z aktov orgánov prijatých medzi 1. novembrom 2002 a dňom podpisu zmluvy o pristúpení.“

14 Článok 57 uvedeného aktu znie:

„1. Ak si akty orgánov pred pristúpením vyžadujú úpravy z dôvodu pristúpenia, pričom nevyhnutné úpravy neboli ustanovené v tomto akte alebo v prílohách k nemu, vykonajú sa tieto úpravy v súlade s postupom ustanoveným v odseku 2. Tieto úpravy nadobudnú účinnosť dňom pristúpenia.“

2. Na tento účel Rada na návrh Komisie kvalifikovanou väčšinou alebo Komisia, podľa toho, ktorý z orgánov prijal pôvodný akt, vyhotoví potrebné znenia.“

- 15 Treba však hneď dodať, že hoci francúzske znenie uvedeného článku 57 nabáda k tomu, že úpravy podľa tohto ustanovenia sa musia vykonať „pred pristúpením“, toto časové obmedzenie sa však, a ako to vyplýva tiež z iných jazykových znení tohto ustanovenia, nevzťahuje na uplatnenie článku 57, ale na deň prijatia aktov, ktoré sa majú zmeniť [pozri v tomto zmysle, pokiaľ ide o zhodné ustanovenie uvedené v akte o podmienkach pristúpenia Rakúskej republiky, Fínskej republiky a Švédskeho kráľovstva a o úpravách zmlúv, na ktorých je založená Európska únia (Ú. v. ES C 241, 1994, s. 21, ďalej len „akt o pristúpení z roku 1994“), rozsudok z 2. októbra 1997, Parlament/Rada (C-259/95, Zb. s. I-5303, body 12 až 22)].

- 16 Príloha VI k aktu o pristúpení z roku 2003 obsahuje toto upresnenie:

„Článok 19 ods. 2 [smernice 96/92/ES] sa nebude v Estónsku uplatňovať do 31. decembra 2008.“

- 17 Spoločné vyhlásenie č. 8 uvedené v prílohe záverečného aktu k zmluve o pristúpení z roku 2003 a nazvané „Vyhlásenie o olejovej bridlici, vnútornom trhu s elektrickou energiou a k smernici... 96/92/ES... (smernica o elektrickej energii)“: Estónsko“ (ďalej len „vyhlásenie č. 8“) znie:

„Únia bude pozorne sledovať, ako Estónsko plní svoje záväzky, najmä so zreteľom na ďalšie prípravy na vnútorný trh v odvetví energetiky (reštrukturalizáciu v oblasti

olejovej bridlice, reštrukturalizáciu v oblasti elektrickej energie, právnu úpravu, posilnenie Inšpektorátu pre trh v odvetví energetiky atď.).

Únia upriamuje pozornosť Estónska na závery lisabonskej a barcelonskej Európskej rady, ktoré sa týkajú urýchleného otvorenia trhu — okrem iného — v elektroenergetike a plynárenstve s cieľom dosiahnuť plnú funkčnosť vnútorného trhu v týchto odvetviach, a berie na vedomie predchádzajúce vyhlásenia Estónska k týmto otázkam z 27. mája 2002 v rámci rokovaní o pristúpení. Bez ohľadu na potrebu skorého zavedenia funkčného vnútorného trhu s elektrickou energiou berie únia na vedomie, že Estónsko si vyhradzuje svoje stanovisko vo vzťahu k budúcemu vývoju právnej úpravy v tejto oblasti. Únia v tejto súvislosti uznáva špecifickú situáciu súvisiacu s reštrukturalizáciou oblasti olejovej bridlice, ktorá si bude do konca roka 2012 vyžadovať vynaloženie osobitného úsilia, ako aj postupné otvorenie estónskeho trhu s elektrickou energiou pre iných spotrebiteľov ako domácnosti do tohto dňa.

Únia berie na vedomie, že na účely obmedzenia možného narušenia hospodárskej súťaže na vnútornom trhu s elektrickou energiou možno uplatniť ochranné mechanizmy, ako napr. doložku vzájomnosti smernice 96/92/ES.

Komisia bude pozorne sledovať vývoj výroby elektrickej energie a možné zmeny na trhu s elektrickou energiou v Estónsku a v susedných štátoch.

Bez toho, aby boli dotknuté predchádzajúce ustanovenia, sú od roku 2009 všetky členské štáty oprávnené požiadať Komisiu o zhodnotenie vývoja trhov s elektrickou energiou v oblasti Baltského mora. Na základe tohto hodnotenia podá Komisia Rade správu s vhodnými odporúčaniami, pričom plne zohľadní jedinečnosť olejovej

bridlice, zväží hospodársky a spoločenský význam ťažby, výroby a spotreby olejovej bridlice v Estónsku a zohľadní ciele spoločenstva vo vzťahu k trhu s elektrickou energiou.“

Sekundárne právo

18 Článok 19 smernice 96/92 stanovoval:

„1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie otvorenia svojich trhov s elektrickou energiou tak, aby zmluvy za podmienok uvedených v článku 17 a 18 mohli byť uzavreté aspoň v miere predstavujúcej významnú hodnotu, ktorú každoročne oznámia Komisii.

Podiel národného trhu sa vypočíta na základe podielu na spotrebe elektrickej energie spoločenstva, ktorú spotrebujú koneční spotrebitelia s ročnou spotrebou nad 40 GWh (na základe miesta spotreby a vrátane samovýrobcov).

Priemerný podiel spoločenstva vypočíta Komisia na základe informácií, ktoré jej pravidelne poskytujú členské štáty. Komisia zverejní tento priemerný podiel spoločenstva, určujúci stupeň otvorenia trhu, v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev* do novembra každého roku s uvedením príslušných informácií na vysvetlenie výpočtu.

2. Podiel národného trhu, ktorý sa uvádza v odseku 1, sa bude postupne zvyšovať v priebehu šiestich rokov. Toto zvýšenie sa vypočíta znížením prahovej hodnoty spotreby spoločenstva z hodnoty 40 GWh, ktorá sa spomína v odseku 1, na úroveň ročnej spotreby elektrickej energie 20 GWh, a to tri roky po dátume nadobudnutia účinnosti tejto smernice, a na úroveň ročnej spotreby elektrickej energie 9 GWh šesť rokov od dátumu, keď táto smernica nadobudne účinnosť.

3. Členské štáty určia odberateľov v rámci svojho územia predstavujúcich podiely uvedené v odsekoch 1 a 2, ktorí majú oprávnenie na kontrahovanie dodávok elektrickej energie v súlade s článkami 17 a 18 za predpokladu, že všetci koneční odberatelia so spotrebou viac než 100 GWh ročne (podľa miesta odberu a vrátane samovýrobcov) musia byť zahrnutí do vyššie uvedenej kategórie.

Rozvodné spoločnosti, ak ešte neboli určené ako oprávnení odberatelia podľa tohto odseku, budú oprávnené kontrahovať za podmienok v článkoch 17 a 18 také množstvo elektrickej energie, ktoré spotrebovávajú ich odberatelia označení ako oprávnení odberatelia v ich rozvodnom systéme, aby boli schopné týchto zákazníkov zásobovať energiou.

4. Členské štáty každoročne do 31. januára zverejnia kritériá na určovanie oprávnených odberateľov, ktorí môžu uzatvárať zmluvy za podmienok uvedených v článkoch 17 a 18...“

¹⁹ Odôvodnenie č. 33 smernice 2003/54 upresňuje, že „vzhľadom na rozsah zmien a doplnkov, ktoré sa vykonávajú v smernici 96/92/ES, je kvôli jasnosti a racionalizácii žiaduce, aby sa príslušné ustanovenia prepracovali.“

20 Článok 29 druhý odsek uvedenej smernice v tejto súvislosti stanovuje, že „smernica 96/92/ES sa zrušuje od 1. júla 2004 bez toho, aby boli dotknuté povinnosti členských štátov týkajúce sa konečných termínov pre transpozíciu a uplatňovanie uvedenej smernice. Odkazy na zrušenú smernicu sa chápu ako odkazy na túto smernicu a vykladajú sa v súlade s korelačnou tabuľkou v prílohe B“. Podľa uvedenej korelačnej tabuľky článok 21 smernice 2003/54 zodpovedá článku 19 smernice 96/92.

21 Článok 21 smernice 2003/54 znie takto:

„Otváranie trhu a reciprocita

1. Členské štáty zabezpečia, aby oprávnení zákazníci boli:

- a) do 1. júla 1994 oprávnenými zákazníkmi určenými v článku 19 ods. 1 až 3 smernice 96/92/ES. Členské štáty uverejnia do 31. januára každého roka kritériá pre definovanie takýchto oprávnených zákazníkov;
- b) najneskôr od 1. júla 2004 všetci zákazníci okrem domácností;
- c) od 1. júla 2007 všetci zákazníci.

...“

- 22 Podľa článku 30 ods. 1 tejto smernice členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou najneskôr do 1. júla 2004.

Napadnutá smernica

- 23 Odkazujúc na článok 57 aktu o pristúpení 2003 Estónska republika predložila listom zo 17. septembra 2003 Komisii žiadosť o zmenu a doplnenie smernice 2003/54, čím sa mala zohľadniť jednak výnimka udelená tomuto členskému štátu v prílohe VI k aktu o pristúpení z roku 2003 týkajúca sa článku 19 ods. 2 smernice 96/92 a jednak vyhlásenie č. 8.
- 24 Dňa 27. apríla 2004 Komisia vypracovala návrh smernice, podľa ktorého sa malo prechodne oddialiť vykonanie niektorých ustanovení smernice 2003/54, pokiaľ ide o Estónsku republiku [KOM(2004) 318, konečné znenie]. Tento návrh sa zakladal na článku 47 ods. 2 ES a článkoch 55 ES a 95 ES.
- 25 Hoci Rada uvedený návrh schválila, pričom z neho prevzala väčšinu jeho ustanovení, napadnutú smernicu prijala 28. júna 2004 na základe článku 57 aktu o pristúpení z roku 2003. Parlamentu jej prijatie oznámil generálny tajomník Rady listom z 9. júla 2004.
- 26 V tomto liste sa uvádzalo, že „[vzhľadom na] spojitosť medzi zmluvou o pristúpení a [týmto] návrhom... a so vzhľadom na potrebu prijať [tento] aktu včas a v každom prípade pred 1. júlom 2004, čo je deň nadobudnutia účinnosti smernice 2003/54..., Rada sa rozhodla použiť článok 57 [aktu o pristúpení z roku 2003] ako právny základ..., čo je základ, pri ktorom nie je potrebná účasť Európskeho parlamentu v legislatívnom postupe“.

27 Článok 1 napadnutej smernice dopĺňa článok 26 smernice 2003/54 o odsek 3, ktorý znie:

„Estónsku sa do 31. decembra 2012 udeľuje dočasná výnimka z uplatňovania článku 21 ods. 1 písm. b) a c). Estónsko prijme opatrenia potrebné na zabezpečenie otvorenia svojho trhu s elektrickou energiou. Toto sa vykoná postupne v priebehu referenčného obdobia s cieľom dosiahnuť úplné otvorenie trhu do 1. januára 2013. 1. januára 2009 musí otvorenie trhu predstavovať aspoň 35 % spotreby. Estónsko každý rok oznámi Komisii limitné hodnoty spotreby, rozširujúce splnenie podmienok pre konečných spotrebiteľov.“

28 Odôvodnenia č. 1 až 4, 7 a 8 napadnutej smernice upresňujú:

„(1) Počas prístupových rokovaní sa Estónsko odvolávalo na osobitné charakteristiky svojho odvetvia energetiky pri žiadosti o prechodné obdobie na uplatňovanie smernice 96/92/ES... .

(2) V prílohe VI aktu o pristúpení [z roku 2003] bolo Estónsku udelené prechodné obdobie do 31. decembra 2008 pre uplatňovanie článku 19 ods. 2 smernice 96/92/ES v súvislosti s postupným otvorením trhu.

(3) Vo vyhlásení č. 8... sa okrem toho uznalo, že osobitná situácia súvisiaca s reštrukturalizáciou odvetvia olejovej bridlice v Estónsku si bude do konca roka 2012 vyžadovať vynaloženie osobitného úsilia.

- (4) Smernica 96/92/ES bola nahradená smernicou 2003/54/ES, ktorá sa má vykonať do 1. júla 2004 a ktorá má za účinnosť urýchlenie otvorenia trhu s elektrickou energiou.

...

- (7) Olejová bridlica je jediným skutočne pôvodným zdrojom energie v Estónsku a národná produkcia predstavuje takmer 84 % svetovej produkcie. 90 % elektrickej energie vyrábanej v Estónsku pochádza z tohto tuhého paliva. Preto má veľký strategický význam pre zabezpečenie dodávok v Estónsku.

- (8) Poskytnutie ďalšej výnimky pre obdobie 2009 — 2012 zaručí bezpečnosť investícií do elektrární a zabezpečenie dodávok v Estónsku, pričom sa umožní riešiť vážne environmentálne problémy spôsobené týmito elektrárnami.“

O žalobe

- ²⁹ Európsky parlament uvádza dva žalobné dôvody na podporu svojej žaloby, pričom prvý z nich je založený na nesprávnom právnom základe napadnutej smernice a druhý, na porušení povinnosti odôvodnenia.

O prvom žalobnom dôvode

- 30 Európsky parlamentu vo svojom prvom žalobnom dôvode uvádza, že napadnutá smernica, ktorá stanovila dočasné výnimky, pokiaľ ide o uplatňovanie smernice 2003/54, nemohla byť platne prijatá na základe článku 57 aktu o pristúpení z roku 2003 a že mala byť prijatá v súlade s riadnym legislatívnym postupom stanoveným Zmluvou ES, teda v tomto prípade na základe článku 47 ods. 2 ES a článkov 55 ES a 95 ES, ktoré boli právnym základom pre prijatie smernice 2003/54. Uvedený článok 57 totiž umožňoval len úpravy určené na to, aby umožnili úplnú uplatniteľnosť aktov inštitúcií na pristupujúce štáty, a nie prijatie dočasných výnimiek z týchto aktov.
- 31 V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že, ako zdôraznil Parlament, že zo znenia článku 57 aktu o pristúpení z roku 2003 vyplýva, že toto ustanovenie umožňuje prijať „úpravy“, ktoré sú „nevyhnutné“ v dôsledku pristúpenia, ale ktoré neboli ustanovené v akte o pristúpení alebo jeho prílohách.
- 32 Ako teda správne uvádza Komisia, z článkov 20 a 21 aktu o pristúpení z roku 2003, ktoré tvoria spolu hlavu I, nazvanú „Úpravy aktov prijatých orgánmi [inštitúciami — *neoficiálny preklad*]“, tretej časti uvedeného aktu nazvanej „Trvalé ustanovenia“, vyplýva, že „úpravy“, na ktoré odkazujú uvedené články, zodpovedajú v zásade zmenám a doplneniam nevyhnutnej povahy s cieľom zabezpečiť úplnú uplatniteľnosť aktov inštitúcií na nové členské štáty a ktoré sú určené z tohto hľadiska na to, aby doplnili trvalým spôsobom uvedené akty.
- 33 Medzi takéto „úpravy“ však nepatria zvyčajne dočasné výnimky z uplatňovania aktov Spoločenstva, pričom tieto sú predmetom článku 24 aktu o pristúpení z roku 2003, ktorý sa nachádza v hlave I, nazvanej „Prechodné opatrenia“ štvrtej časti uvedeného aktu, nazvanej „Dočasné opatrenia“.

- 34 Žiadna skutočnosť neumožňuje domnievať sa, že pojem „úprava“ by mal mať iný význam, podľa toho, či je použitý v rámci článkov 20 a 21 aktu o pristúpení z roku 2003 alebo v článku 57 toho istého aktu. Samotný uvedený článok 21 odkazuje ďalej na ustanovenia článku 57, pokiaľ ide o postup a podmienky, za ktorých ním stanovené úpravy musia byť prijaté, kým z článku 57, ktorý odkazuje na úpravy, ktoré „neboli ustanovené v tomto akte alebo v prílohách k nemu“ vyplýva, že úpravy, ktoré majú byť prijaté na základe tohto ustanovenia sú rovnakého druhu ako úpravy, ktoré sú uvedené najmä v článkoch 20 a 21 uvedeného aktu.
- 35 Okrem toho, schválenie dočasných výnimiek z dôvodu blízkeho pristúpenia je, ako to správne zdôraznili Parlament a Komisia, osobitným predmetom iného ustanovenia aktu o pristúpení z roku 2003, konkrétne článku 55, a je ťažké predstaviť si v tejto súvislosti, že by signatári uvedeného aktu mali v úmysle prijať dve rozdielne ustanovenia s cieľom umožniť prijatie toho istého aktu.
- 36 Platí to o to viac, že uvedený článok 55 podmieňuje prijatie takýchto dočasných výnimiek podmienkami, ktoré sú trochu reštriktívnejšie ako podmienky stanovené v článku 57 na prijatie opatrení predstavujúcich úpravy. Na jednej strane totiž tento článok 55 povoľuje výnimky, iba pokiaľ ide o akty Spoločenstva, ktoré boli prijaté medzi 1. novembrom 2002 (deň uzavretia prístupových rokovaní) a 16. aprílom 2003 (dňom podpisu zmluvy o pristúpení z roku 2003). Na druhej strane je takéto prijatie výnimky podmienené požiadavkou jednotného myslenia v rámci Rady.
- 37 Z vyššie uvedeného vyplýva, že opatrenia, ktoré môžu byť prijaté na základe článku 57 aktu o pristúpení z roku 2003, sa obmedzujú v zásade na úpravy určené na to, aby mohli byť skoršie akty Spoločenstva uplatniteľné v nových členských štátoch, vylučujúc pritom akúkoľvek inú zmenu alebo doplnenie (pozri analogicky, pokiaľ ide o rovnaké ustanovenie uvedené v akte o pristúpení z roku 1994, rozsudok Parlament/Rada, už citovaný, body 14 a 19) a najmä dočasné výnimky.

- 38 Z toho vyplýva, že dočasné výnimky z uplatňovania ustanovení aktu Spoločenstva, ktorých jediným cieľom a účelom je dočasne oddialiť účinné uplatňovanie predmetného aktu Spoločenstva v prípade nového členského štátu, nemožno považovať za „úpravy“ v zmysle článku 57 uvedeného aktu.
- 39 V tomto prípade však treba podotknúť, že ak aj má napadnutá smernica za jasný cieľ dočasné oddialenie účinného uplatňovania niektorých ustanovení smernice 2003/54 vo vzťahu k Estónskej republike, naďalej zostáva pravdou, že niektoré ustanovenia, ktoré v tejto súvislosti obsahuje, majú navyše charakter opatrení úprav potrebných na zabezpečenie úplnej uplatniteľnosti smernice 2003/54 vo vzťahu k tomuto členskému štátu.
- 40 To je prípad opatrení, na základe ktorých sa má, v rámci zavedenom smernicou 2003/54, zohľadniť prechodné ustanovenie predtým udelené Estónskej republike v prílohe VI k aktu o pristúpení z roku 2003 týkajúce sa smernice 96/92. Tento záver vychádza z nižšie uvedených úvah.
- 41 Na jednej strane, ako to oprávnenne tvrdia estónska vláda a Komisia a v rozpore s tvrdením Rady, dočasná výnimka obsiahnutá v prílohe k aktu o pristúpení z roku 2003 týkajúca sa smernice 96/62 nebola postihnutá neplatnosťou v dôsledku zrušenia tejto smernice smernicou 2003/54.
- 42 Treba totiž pripomenúť, že, po prvé, článok 10 aktu o pristúpení z roku 2003 stanovuje, že uplatňovanie pôvodných zmlúv a aktov prijatých inštitúciami podlieha prechodným opatreniam ustanoveným v tomto akte. Článok 24 toho istého aktu v tejto súvislosti upresňuje, že prechodné opatrenia uvedené v rôznych prílohách, na

ktoré toto ustanovenie odkazuje, medzi nimi na prílohu VI, sa vo vzťahu k novým členským štátom uplatnia za podmienok stanovených v uvedených prílohách. Pokiaľ ide o článok 60 toho istého aktu, potvrdzuje, že prílohy uvedeného aktu tvoria jeho neoddeliteľnú súčasť.

43 Ustanovenia v prílohe VI aktu o pristúpení z roku 2003 sú tak predmetom zmluvy medzi členskými štátmi a prístupujúcimi štátmi, a teda ustanoveniami primárneho práva (pozri v tomto zmysle rozsudok z 28. apríla 1988, LAISA a CPC España/Rada, 31/86 a 35/86, Zb. s. 2285, bod 12).

44 Po druhé, z odôvodnenia č. 33 a článku 29 smernice 2003/54 vyplýva, že na túto smernicu treba hľadieť ako na predĺženie účinnosti smernice 96/92, ktorú táto prepracováva, a to z dôvodu rozsahu zmien a doplnení, ktoré táto prináša, a kvôli jasnosti a racionalizácii, avšak bez toho, aby boli ohrozené konečné lehoty pre prebratie a uplatňovanie uvedené v smernici 96/92.

45 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy sa treba domnievať, že dočasná výnimka stanovená v prílohe VI aktu o pristúpení z roku 2003 úplne zachováva, ako to oprávnene uviedla estónska vláda, zámer, ktorý sa má uplatniť v novom legislatívnom rámci vytvorenom smernicou 2003/54.

46 Na druhej strane a za týchto okolností uvedená vláda tiež oprávnene uvádza, že ak by nebol článok 21 smernice 2003/54 prijatý na účely úplného zohľadnenia vyššie uvedenej dočasnej výnimky, existovalo by riziko rozporu medzi účinkami vyplývajúcimi z tejto výnimky a požiadaviek vyplývajúcich pre členské štáty z uvedeného článku.

- 47 Z prílohy VI k aktu o prístupí z roku 2003 totiž vyplýva, že Estónska republika bola až do 31. decembra 2008 oslobodená od zabezpečenia otvorenia jej trhu s elektrickou energiou za podmienok stanovených v článku 19 ods. 2 smernice 96/92. To predovšetkým znamená, že na základe tohto posledného uvedeného ustanovenia boli členské štáty povinné zabezpečiť, za podmienok stanovených mierou otvorenia ich trhu s elektrickou energiou blížiacou sa 35 % [pozri v tejto súvislosti oznámenie Komisie z 19. decembra 2003 o výpočte priemerného podielu Spoločenstva na otvorení trhu s elektrickou energiou stanovenom v smernici 96/92/ES [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. EÚ C 321, s. 51)], pokiaľ ide o Estónsku republiku, až do 31. decembra 2008 odložená.
- 48 Tým, že článok 21 ods. 1 písm. a) smernice 2003/54 len pripomína požiadavky vyplývajúce pre členské štáty už z čiastočného otvorenia trhu vykonaného článkom 19 smernice 96/92, je zrejmé, že sa výnimka z tohto ustanovenia stanovená v prospech Estónskej republiky v prílohe VI k aktu o prístupí z roku 2003 plne uplatní, pokiaľ ide o nový článok 21 ods. 1 písm. a).
- 49 Ustanovenia článku 21 ods. 1 písm. b) a c) smernice 2003/54 však stanovujú, že členské štáty sú okrem toho povinné otvoriť svoje trhy od 1. júla 2004 pre všetkých zákazníkov okrem domácností a od 1. júla 2007 pre všetkých zákazníkov. K postupnému otváraniu podľa tohto článku 21 ods. 1 písm. b) a c) teda musí dôjsť pred 1. januárom 2009 a ako tvrdí estónska vláda bez toho, aby jej bolo namietané, toto otvorenie ďaleko presahuje, v každom z oboch prípadoch uvedených v týchto ustanoveniach, 35 % spotreby.
- 50 Za týchto okolností nemožno spochybníť, že zohľadnenie výhody, ktorú pre Estónsku republiku predstavuje dočasná výnimka týkajúca sa smernice 96/92 obsiahnutá v prílohe VI k aktu o prístupí z roku 2003, vyžadovalo, prinajmenšom z dôvodu základných úvah o právnej istote, úpravu článku 21 ods. 1 písm. b) a c) smernice 2003/54, aby sa zabezpečilo koherentné uplatňovanie týchto ustanovení na uvedený členský štát.

- 51 Taká úprava preto prinajmenšom vyžadovala, pokiaľ ide o Estónsku republiku, odklad uplatňovania ustanovení článku 21 ods. 1 písm. b) a c) smernice 2003/54 až do 31. decembra 2008, aby sa tomuto členskému štátu zachovalo oslobodenie od otvorenia jeho trhu s elektrickou energiou pred 1. januárom 2009, ktoré požíval na základe ustanovení prílohy VI k aktu o pristúpení z roku 2003.
- 52 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že v rozsahu, v akom napadnutá smernica stanovila taký odklad uplatňovania článku 21 písm. b) a c) smernice 2003/54 do 31. decembra 2008, mohla byť platne prijatá na základe článku 57 aktu o pristúpení z roku 2003.
- 53 Treba však konštatovať, že napadnutá smernica sa na také opatrenie neobmedzila. Estónskej republike totiž udelila ďalšie prechodné obdobie, presahujúce 31. december 2008 a trvajúce až do konca roku 2012, a to pokiaľ ide o vykonanie článku 21 ods. 1 písm. b) a c) smernice 2003/54, pričom v tejto súvislosti stanovila, že k otvoreniu trhu musí dôjsť postupne na účely dosiahnutia 35 % trhu k 1. januáru 2009 a úplného otvorenia do konca roku 2012, a na tento účel pre Estónsku republiku stanovila povinnosť každoročne Komisii oznamovať limitné hodnoty spotreby rozširujúce splnenie podmienok pre konečných spotrebiteľov (spolu ďalej len „ďalšie výnimky ustanovené napadnutou smernicou“).
- 54 Pritom ďalšie také výnimky nebolo možné udeliť na základe článku 57 aktu o pristúpení z roku 2003.
- 55 Nemožno však tvrdiť, ako tvrdí Parlament, že také udelenie sa odchyľovalo od samotného aktu o pristúpení, pretože pre Estónsko bolo stanovené len na prechodné obdobie, ktoré uplynie na konci roku 2008.

- 56 Je totiž zjavné, ako oprávnene zdôraznila estónska vláda, že výnimka uvedená v prílohe VI k aktu o pristúpení z roku 2003 spadá do legislatívneho rámca, v ktorom smernica 96/92 upravovala len čiastočné otvorenie trhu, a že práve vzhľadom len na toto čiastočné otvorenie bol deň 31. december 2008 vybraný ako vhodný na zohľadnenie požiadaviek vyplývajúcich z osobitnej situácie v odvetví elektrickej energie tohto nového členského štátu. Tým sa nijako vopred nerozhodlo o ustanoveniach, ktoré bolo možné prijať na základe tých istých požiadaviek v prípade neskoršieho vývoja uvedeného legislatívneho rámca, a najmä smerom k úplnému otvoreniu dotknutého trhu.
- 57 Okrem toho je pravdou, že ďalšie prechodné obdobie udelené tak Estónsku napadnutou smernicou je zjavne, ako to zdôraznila estónska vláda, v súlade s vyhlásením č. 8. Toto vyhlásenie totiž odkazuje na blížiace sa urýchlenie otvárania trhov v odvetví s elektrickou energiou a v tejto súvislosti uznáva najmä špecifickú situáciu tohto nového členského štátu súvisiacu s reštrukturalizáciou oblasti olejovej bridlice, ktorá si bude vyžadovať vynaloženie osobitného úsilia až do konca roka 2012.
- 58 Nič to však nemení na tom, že zaujatie takého stanoviska v spoločnom vyhlásení voči členským štátom Únie, pripojenom k záverečnému aktu zmluvy o pristúpení z roku 2003, nemôže na rozdiel od tvrdenia estónskej vlády určovať právny základ, na ktorý treba odkázať pri udeľovaní výnimiek, akými sú ďalšie výnimky ustanovené napadnutou smernicou.
- 59 Pritom treba konštatovať, že uvedené ďalšie výnimky nezodpovedajú pojmu úprava v zmysle článku 57 aktu o pristúpení z roku 2003, ako bol tento pojem definovaný v bodoch 31 až 38 tohto rozsudku.

- 60 Uvedené ďalšie výnimky ustanovené napadnutou smernicou sú totiž opatreniami, ktoré rovnako ako väčšina dočasných výnimiek majú za jediný cieľ a účel dočasné oddialenie účinného uplatňovania predmetného aktu Spoločenstva a ktorých prijatie preto zahrňuje politické posúdenie. Na rozdiel od výnimky, o ktorú ide v bodoch 39 až 52 tohto rozsudku a ktorá má do legislatívneho rámca vlastného smernici 2003/54 začleniť výhodu, ktorú pre Estónsku republiku predstavuje výnimka ustanovená v prílohe VI aktu o pristúpení z roku 2003, uvedené ďalšie výnimky nemožno považovať za nevyhnutné na účely zabezpečenia plnej uplatniteľnosti uvedenej smernice vo vzťahu k tomuto novému členskému štátu.
- 61 Z toho vyplýva, že ďalšie výnimky ustanovené napadnutou smernicou nemohli byť platne prijaté na základe článku 57 aktu o pristúpení z roku 2003.
- 62 Na rozdiel od toho, čo uviedla Rada, nevyplýva z toho právne vákuum. Po podpísaní zmluvy o pristúpení z roku 2003, a s výnimkou prípadu použitia osobitných postupov, ktoré táto zmluva stanovuje na rozhodnutie o určitých druhoch prechodných opatrení, ako sú napríklad tie, ktoré predstavujú články 41 alebo 42 aktu o pristúpení z roku 2003, neexistovala totiž žiadna zásadná prekážka, aby akty Spoločenstva prijaté po tomto podpise a pred nadobudnutím platnosti uvedenej zmluvy o pristúpení, ktoré obsahujú dočasné výnimky v prospech budúceho pristupujúceho štátu, neboli prijaté priamo na základe ustanovení Zmluvy ES.
- 63 Na rozdiel od toho, čo tvrdí Rada, také výnimky, ktoré by sa uplatňovali iba s výhradou a odo dňa skutočného nadobudnutia platnosti zmluvy o pristúpení z roku 2003, by boli totiž v rozpore s článkom 249 ods. 2 a 3 ES a článkom 299 ES, podľa ktorých sa akty prijaté inštitúciami vzťahujú na členské štáty, a takisto v rozpore s článkom 2 ods. 2 a 3 uvedenej zmluvy o pristúpení.

- 64 Na jednej strane takéto osobitné ustanovenia, ako aj ostatné akty, v ktorých sú zahrnuté a/alebo z ktorých sa stanovujú výnimky, sa uplatnia voči prístupujúcim štátom až ku dňu, kedy skutočne dôjde k prístúpeniu, teda dňu, kedy im je priznané postavenie členského štátu.
- 65 Na druhej strane skutočnosť, že článok 2 ods. 2 zmluvy o prístúpení z roku 2003 stanovuje, že uvedená zmluva nadobúda platnosť až 1. mája 2004 a že odsek 3 toho istého článku stanovuje, že ako výnimka z tejto zásady môžu určité ustanovenia uvedenej zmluvy nadobudnúť platnosť skôr, nie je tým dotknutá možnosť stanoviť v aktoch prijatých nie na základe tejto zmluvy, ale na základe samotnej Zmluvy ES, podmienky, za ktorých sa takéto akty prijaté medzi podpisom zmluvy o prístúpení a nadobudnutím jej platnosti uplatnia na budúce členské štáty, keď dôjde k prístúpeniu.
- 66 Je potrebné naopak uviesť, že v prípade aktov, ktoré musia byť takto prijaté v priebehu obdobia medzi dňom podpisu zmluvy o prístúpení a dňom, keď sa uvedené prístúpenie naozaj uskutoční, inštitúcie Spoločenstva si veľmi dobre uvedomujú blížiac sa prístúpenie nových členských štátov a tieto štáty majú možnosť uplatniť v prípade potreby svoje záujmy, najmä prostredníctvom informačného a konzultačného postupu (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. februára 1982, Halyvourgiki a Helleniki Halyvourgia/Komisia, 39/81, 43/81, 85/81 a 88/81, Zb. s. 593, bod 10).
- 67 Budúce členské štáty môžu teda v zásade v rámci uvedeného postupu, využijúc svoj štatút pozorovateľa, ktorý majú v rámci Rady, a vďaka možnostiam dialógu a spolupráce, ktoré tieto osobitné mechanizmy ponúkajú, potom ako sú informované o budúcom prijatí nových aktov Spoločenstva, uplatniť svoj záujem získať potrebné dočasné výnimky, napríklad vzhľadom na nemožnosť zabezpečiť okamžité uplatňovanie uvedených aktov v okamihu prístúpenia alebo veľké problémy sociálno-hospodárskej povahy, ktoré by takéto uplatňovanie spôsobilo.

- 68 Na základe takýchto mechanizmov môžu byť takto uplatňované osobitné záujmy vhodným spôsobom vyvážené so všeobecným záujmom Spoločenstva a zásady rovnosti, lojality alebo solidarity medzi súčasnými a budúcimi členskými štátmi, na ktoré sa odvoláva poľská vláda, nadobudnú skutočný význam.
- 69 Existencia týchto osobitných mechanizmov, vlastných uskutočňovanému postupu pristúpenia, potvrdzuje teda, že ďalšie výnimky ustanovené napadnutou smernicou mali byť v zásade prijaté prostredníctvom riadneho legislatívneho postupu, upraveného v Zmluve, a nie v rámci osobitného postupu, ktorý stanovuje článok 57 aktu o pristúpení z roku 2003.
- 70 Takisto nemožno pripustiť tvrdenie, ktoré Rada zakladá na naliehavosti prijatia takých ďalších výnimiek na základe uvedeného článku 57 ešte pred dňom, ku ktorému sa mali vykonať ustanovenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou 2003/54, namiesto toho, aby ich prijala podľa spolurozhodovacieho postupu, ktorý si vyžaduje oveľa dlhší čas, aby nevznikala právna neistota a neboli poškodené legitímne záujmy hospodárskych subjektov činných na estónskom trhu s elektrickou energiou.
- 71 Na jednej strane, ako to bolo zdôraznené v bodoch 66 až 68 tohto rozsudku, keď Spoločenstvo zamýšľa prijať legislatívny akt v priebehu obdobia medzi podpisom zmluvy o pristúpení z roku 2003 a dňom nadobudnutia jej platnosti, informačný a konzultačný postup môže viesť k prijatiu prípadných dočasných výnimiek v prospech pristupujúceho štátu, pokiaľ ide o uplatňovanie ustanovení aktu, ktorého prijatie je plánované.

- 72 Z tohto hľadiska žiadny z účastníkov navyše neposkytol informácie umožňujúce domnievať sa, že by uvedený informačný a konzultačný postup nebol dodržaný a že estónska vláda nemohla uplatniť svoje záujmy, pokiaľ ide o návrh smernice, ktorý viedol k prijatiu smernice 2003/54, v súlade s tým, čo stanovuje tento postup (pozri analogicky rozsudok Halyvourgiki a Helleniki Halyvourgia/Komisia, už citovaný, bod 15).
- 73 Na druhej strane, ako pripomenul Európsky parlament, keď Rada dostane návrh Komisie, má podľa potreby možnosť upozorniť Európsky parlament na prípadnú naliehavosť prijatia konkrétneho aktu. Spolurozhodovací postup, ktorý upravuje článok 251 ES, nevyklučuje totiž vôbec relatívne rýchle prijatie legislatívneho textu, najmä ak nie sú stanoviská Európskeho parlamentu a Rady podstatne odlišné.
- 74 Pokiaľ ide o právnu neistotu, ktorá by mohla byť spôsobená uplynutím lehoty v rámci riadneho legislatívneho postupu, možno to napraviť, ako správne uviedla Komisia, iba priznaním prípadnej spätnej účinnosti požadovanej dočasnej výnimky, ak dôjde k jej schváleniu.
- 75 V tejto súvislosti z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že hoci zásada právnej istoty bráni vo všeobecnosti spätnej účinnosti aktu Spoločenstva z hľadiska času, ku dňu, ktorý predchádza dňu zverejnenia aktu Spoločenstva, výnimočne môže nastať iná situácia, keď cieľ, ktorý má byť dosiahnutý, si to vyžaduje a keď legitímna dôvera dotknutých subjektov je riadne rešpektovaná (pozri rozsudky z 13. novembra 1990, Fedesa a i., C-331/88, Zb. s. I-4023, bod 45, a Parlament/Rada, už citovaný, bod 21).

76 Je potrebné ešte uviesť, že je istotne možné, ako to uviedla najmä poľská vláda, že neexistencia všeobecného ustanovenia v akte o pristúpení z roku 2003, umožňujúceho rozhodnúť o dočasných výnimkách, pokiaľ ide o uplatňovanie na nové členské štáty aktov prijatých medzi dňom podpisu zmluvy o pristúpení z roku 2003 a dňom nadobudnutia jej platnosti a to, že na tieto účely bol upravený len informačný a konzultačný postup, sa zdá spätne ako nedostatočné. Je takisto možné, že táto okolnosť spôsobila, že článok 55 aktu o podmienkach pristúpenia Bulharskej republiky a Rumunska a o úpravách zmlúv, na ktorých je založená Európska únia (Ú. v. EÚ L 157, 2005, s. 203), na ktorý sa odvolávajú rôzni účastníci a ktorého predmet je rovnaký ako predmet článku 55 aktu o pristúpení z roku 2003, výslovne stanovuje, že právomoc Rady prijímať dočasné výnimky sa vzťahuje takisto aj na akty inštitúcií prijaté medzi dňom podpisu zmluvy o pristúpení a dňom samotného pristúpenia. Prípadné nezrovnalosti, ktoré z tohto hľadiska obsahuje akt o pristúpení z roku 2003, neopravňujú použiť nesprávny právny základ.

77 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že ďalšie výnimky ustanovené napadnutou smernicou uvedené v bode 53 tohto rozsudku nemohli byť platne prijaté na základe článku 57 aktu o pristúpení z roku 2003.

78 Z toho vyplýva, že prvý žalobný dôvod je dôvodný, pokiaľ poukazuje na nezákonnosť uvedených ďalších výnimiek.

O druhom žalobnom dôvode

- 79 Keďže skúmanie prvého žalobného dôvodu umožnilo konštatovať len čiastočnú nezákonnosť napadnutej smernice, treba preskúmať druhý žalobný dôvod založený na chýbajúcom odôvodnení tejto smernice a posúdiť, či táto nie je postihnutá nezákonnosťou ako celok.
- 80 Vo svojom druhom žalobnom dôvode Parlament tvrdí, že smernica nepodáva vysvetlenie, či a v akom rozsahu vykonáva úpravy z dôvodu pristúpenia, ani neuvádza dôvody použitia výnimočného právneho základu, ktorým je článok 57 aktu o pristúpení z roku 2003, ktorý sa odchyľuje od riadneho legislatívneho postupu. Okrem toho preambula tejto smernice nebola zmenená vo vzťahu k preambule návrhu Komisie uvedenom v bode 24 tohto rozsudku, hoci tento návrh sa zakladal na článku 47 ods. 2 ES a článkoch 55 ES a 95 ES, a k tomuto rozdielu nebolo poskytnuté žiadne vysvetlenie.
- 81 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry treba odôvodnenie požadované článkom 253 ES prispôbiť povahe predmetného aktu. Ak majú z tohto odôvodnenia jasným a jednoznačným spôsobom vyplývať úvahy inštitúcie Spoločenstva, autora aktu, aby tak dotknuté osoby mohli poznať dôvody prijatia opatrenia a príslušný súd vykonať jeho preskúmanie, nevyžaduje sa, aby toto odôvodnenie uvádzalo všetky relevantné právne a skutkové okolnosti. Otázku, či odôvodnenie aktu spĺňa požiadavky článku 253 ES, totiž treba posúdiť nielen vzhľadom na jeho znenie, ale tiež na jeho kontext, ako aj všetky právne pravidlá upravujúce dotknutú oblasť (pozri najmä rozsudok z 10. júla 2003, Komisia/EIB, C-15/00, Zb. s. I-7281, bod 174).

82 V tomto prípade, a ako to oprávnené tvrdia Rada a estónska vláda, preambula napadnutej smernice odkazujúca na žiadosť Estónskej republiky, na dočasnú výnimku týkajúcu sa smernice 96/92 ustanovenú v prospech tohto členského štátu v prílohe VI k aktu o pristúpení z roku 2003, na vyhlásenie č. 8, na urýchlenie otvárania trhu s elektrickou energiou vykonané smernicou 2003/54 a na špecifiká oblasti olejovej bridlice v Estónsku, ako aj na ťažkosti v tomto odvetví, ak by neexistovali prechodné ustanovenia upravené v napadnutej smernici, umožňuje dotknutým osobám dostatočne sa oboznámiť s dôvodmi uvedených opatrení a príslušnému súdu ich preskúmať.

83 Tieto prvky umožňujú najmä Súdnemu dvoru vykonať preskúmanie odôvodnenosti právneho základu zvoleného zákonodarcom Spoločenstva bez toho, aby jeho voľba, výslovne uvedená v odkazoch napadnutej smernice ako článok 57 aktu o pristúpení z roku 2003, vyžadovala ďalšie odôvodnenie. Skutočnosť, že Rada nezvolila právny základ navrhovaný Komisiou, nevyžaduje ďalšie, konkrétnejšie, odôvodnenie v tejto súvislosti.

84 Za týchto okolností treba druhý žalobný dôvod vyhlásiť za nedôvodný.

O čiastočnom zrušení napadnutej smernice

85 Ako vyplýva z bodov 77 a 78 tohto rozsudku, prvý žalobný dôvod bol vyhlásený za čiastočne dôvodný, pokiaľ ďalšie výnimky ustanovené napadnutou smernicou nemohli byť platne prijaté na základe článku 57 aktu o pristúpení z roku 2003.

- 86 Z tohto hľadiska treba pripomenúť, že ako vyplýva z ustálenej judikatúry, čiastočné zrušenie aktu Spoločenstva je možné len vtedy, ak časti, ktorých zrušenie sa navrhuje, sú oddeliteľné od ostatných častí aktu (pozri najmä rozsudok z 24. mája 2005, Francúzsko/Parlament a Rada, C-244/03, Zb. s. I-4021, bod 12 a citovaná judikatúra).
- 87 Pritom v tomto prípade sa ďalšie výnimky ustanovené napadnutou smernicou dajú ľahko oddeliť od ostatných častí tejto smernice, ktorá, ako to vyplýva z jej článku 1 v spojení s jej odôvodneniami č. 2 a 8, sleduje dvojité cieľ, a to jednak zohľadnenie, v rámci režimu stanovenom smernicou 2003/54, prechodného obdobia predtým udeleného Estónskej republike v prílohe VI k aktu o pristúpení z roku 2003, pokiaľ ide o smernicu 96/92, a jednak udelenie ďalšej výnimky spolu s povinnosťou postupného vykonávania článku 21 smernice 2003/54 na obdobie rokov 2009 až 2012.
- 88 Z toho vyplýva, že napadnutú smernicu treba zrušiť v rozsahu, v akom v prospech Estónska stanovuje výnimku z uplatňovania článku 21 ods. 1 písm. b) a c) smernice 2003/54 trvajúcu po 31. decembri 2008, ako aj s ňou spojenú povinnosť zabezpečiť len čiastočné otvorenie trhu predstavujúce 35 % spotreby k 1. januáru 2009 a povinnosť každoročne Komisii oznamovať limitné hodnoty spotreby rozširujúce splnenie podmienok pre konečných spotrebiteľov.

O účinkoch zrušenia v čase

- 89 Rada, odvolávajúc sa na článok 231 ods. 2 ES a potrebu vyhnutia sa situácii neistoty hospodárskych subjektov a investorov v odvetví elektrickej energie v Estónsku, ako

aj dotknutých pracovníkov, pričom ju v tomto podporila estónska vláda a Komisia, navrhla Súdnemu dvor, aby v prípade, ak zruší napadnutú smernicu, ponechal účinky uvedeného aktu až do prijatia novej smernice.

- 90 Európsky parlament, zdôrazňujúc, že jeho žaloba sa netýka dôvodnosti podstaty žiadosti o výnimku podanej Estónskou republikou, ale výlučne právneho základu, na ktorom bola prijatá napadnutá smernica, uviedol, že nemá záujem vyjadriť sa k tomuto návrhu.
- 91 V tejto súvislosti treba uviesť, že uvedený návrh bol formulovaný pre prípad úplného zrušenia napadnutej smernice Súdnym dvorom.
- 92 Pritom napadnutá smernica je v tomto prípade predmetom len čiastočného zrušenia v rozsahu uvedenom v bode 88 tohto rozsudku, zatiaľ čo dočasná výnimka z článku 21 ods. 1 písm. b) a c) smernice 2004/85 stanovená smernicou 2003/54 zostáva zachovaná do 31. decembra 2008. Za týchto okolností sa netreba vysloviť k vyššie uvedenému návrhu Rady.

O trovách

- 93 Podľa článku 69 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.

Podľa článku 69 ods. 3 prvého pododseku toho istého rokovacieho poriadku však Súdny dvor môže rozdeliť náhradu trov konania alebo rozhodnúť tak, že každý z účastníkov znáša svoje vlastné trovy konania, ak účastníci konania mali úspech v časti predmetu konania. Keďže v tomto prípade Európsky parlament navrhol zaviazať Radu na náhradu trov konania a Rada nemala úspech vo väčšine svojich dôvodov, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania. Podľa článku 69 ods. 3 prvého pododseku toho istého rokovacieho poriadku Poľská republika, Estónska republika a Komisia, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci konania, znášajú svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol a vyhlásil:

- 1. Smernica Rady 2004/85/ES z 28. júna 2004, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/54/ES, pokiaľ ide o uplatnenie niektorých ustanovení vzťahujúcich sa na Estónsko, sa zrušuje v rozsahu, v akom v prospech Estónska stanovuje výnimku z uplatňovania článku 21 ods. 1 písm. b) a c) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/54/ES z 26. júna 2003 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrickou energiou a o zrušení smernice 96/92/ES trvajúcu po 31. decembri 2008, ako aj s ňou spojenú povinnosť zabezpečiť len čiastočné otvorenie trhu predstavujúce 35 % spotreby k 1. januáru 2009 a povinnosť každoročne Komisii oznamovať limitné hodnoty spotreby rozširujúce splnenie podmienok pre konečných spotrebiteľov.**
- 2. Žaloba sa v ostatnej časti zamieta.**
- 3. Rada Európskej Únie je povinná nahradiť trovy konania.**

4. **Poľská republika, Estónska republika a Komisia Európskych spoločností znášajú svoje vlastné trovy konania.**

Podpisy